

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายในการเรียกร้องค่าเสียหายทางแพ่งของกลุ่มบุคคลที่มีสิทธิอันเนื่องมาจากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเดียวกัน โดยศึกษาตั้งแต่ความหมายและลักษณะของกลุ่มบุคคลที่มีสิทธิอันเนื่องมาจากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเดียวกัน แนวคิดในการใช้สิทธิของตนกับการให้ผู้อื่นมีอำนาจเรียกร้องค่าเสียหายทางแพ่ง บ่อเกิดแห่งสิทธิในการเรียกร้องค่าเสียหายทางแพ่ง ทฤษฎีการใช้สิทธิในการเรียกร้องค่าเสียหายทางแพ่ง การเป็นผู้มีส่วนได้เสีย รูปแบบการฟ้องคดี การเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทนและมาตรการทางกฎหมายในการเรียกร้องค่าเสียหายทางแพ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

จากการศึกษาพบว่า การเป็นผู้มีส่วนได้เสีย คือ บุคคลที่ได้รับความเสียหายเท่านั้นและรูปแบบการฟ้องคดีเป็นแบบกล่าวหาซึ่งเป็นรูปแบบที่ไม่เหมาะสมสำหรับการเรียกร้องค่าเสียหายทางแพ่งของกลุ่มบุคคลที่มีสิทธิอันเนื่องมาจากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเดียวกัน ตลอดจนมาตรการทางกฎหมายในการเรียกร้องค่าเสียหายทางแพ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง คือ การเข้าเป็นคู่ความ คู่ความร่วมมือ การร้องสอด และการรวมการพิจารณา เป็นมาตรการทางกฎหมายที่ไม่เหมาะสมและไม่

สามารถรองรับการเรียกร้องค่าเสียหายทางแพ่งของกลุ่มบุคคลที่มีสิทธิอันเนื่องมาจากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเดียวกันได้ เนื่องจากมาตรการทางกฎหมายในการเรียกร้องค่าเสียหายดังกล่าวมีหลักการให้ทุกคนเข้ามาในคดีจึงจะได้รับการพิจารณาพิพากษาจากศาล ทำให้สมาชิกกลุ่มที่ไม่ได้เข้ามาในคดีไม่ได้รับค่าเสียหายทั้งที่เกิดจากเหตุการณ์เดียวกัน

แต่อย่างไรก็ตามได้มีการยกร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการดำเนินคดีแบบกลุ่ม โดยบัญญัติให้มีหลักการดำเนินคดีแบบใหม่ ที่เรียกว่า การดำเนินคดีแบบกลุ่มซึ่งเป็นกระบวนการพิจารณาที่มุ่งให้ผู้เสียหายจำนวนมากที่อยู่ภายใต้สถานการณ์เดียวกันได้รับการเยียวยาความเสียหายอย่างทั่วถึงในคราวเดียวกัน โดยให้ผู้หนึ่งเรียกร้องค่าเสียหายเพื่อตนเองและสมาชิกกลุ่มทั้งหมด เพื่อให้ศาลมีคำพิพากษาแสดงสิทธิของทั้งโจทก์และสมาชิกกลุ่ม ซึ่งผลของคำพิพากษามีผลผูกพันสมาชิกกลุ่มโดยไม่ต้องเข้ามาเป็นคู่ความ โดยบัญญัติขึ้นเพื่อลดปัญหาเกี่ยวกับความซ้ำซ้อนในการดำเนินคดี

แต่ตามร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการดำเนินคดีแบบกลุ่ม ยังไม่ชัดเจนในบางประเด็น ผู้เขียนจึงได้เสนอแนะให้มีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการดำเนินคดีแบบกลุ่มในส่วนที่ยังไม่ชัดเจน ให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้มาตรการทางกฎหมายในการเรียกร้องค่าเสียหายทางแพ่งของกลุ่มบุคคลที่มีสิทธิอันเนื่องมาจากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเดียวกันให้มีประสิทธิภาพ อันเป็นการลดความเหลื่อมล้ำในสังคมให้ลดน้อยลง

The purpose of this thesis is to study legal measures concerning the claiming of civil damages by a group of people entitled to certain rights due to similar facts and legal issues. The investigation commences with the stipulation of the characteristics of the group in question and what it means to define such a group as being entitled to certain rights by virtue of similar facts and legal issues.

Next are examined conceptual questions in connection with how members of this group assert their rights and how they can authorize others to lodge civil claims on their behalf. In this connection are also examined the origin of the rights allowing civil claims, and theories of the application of rights pertaining to civil damage claims. Additionally examined in this

connection are the characteristics of stakeholders, patterns of relevant litigation, characteristics of holders of rights governing compensation claims, and legal measures applicable to civil damage claims in accordance with the Code of Civil Procedure.

It has been determined in this investigation that only stakeholders are considered as persons suffering damages. In such cases, the pattern of litigation takes on the form of lodging an accusation. This is an inappropriate pattern for claiming civil damages on the part of persons entitled to rights due to similar facts and legal issues.

Additionally taken into account are legal measures which govern claims of civil damages in accordance with the Code of Civil Procedure. These legal measures involve the following matters: being a litigant, parties in litigation, entering pleas and being joinders in actions.

Also considered are inappropriate legal measures that cannot support claims for civil damages by those entitled to rights due to similar facts and legal issues. This is because in the course of claiming such damages, all concerned parties must enter into the case in order to receive court consideration. Those who do not participate in the litigation are therefore not awarded compensation for damages in spite of the fact that they were in the same incident under consideration.

Nevertheless, the Code of Civil Procedure has been amended in regard to group litigation. This has been done by incorporating a new principle under the rubric of “consolidation of actions” applicable to certain actions.

This constitutes a procedural consideration earmarked for providing equal and simultaneous remedial measures to sufferers who incurred damages in the same incident. One sufferer can now lodge a complaint and claim damages for himself as well as other members of the group. The court will be asked to render a verdict determining the rights of the plaintiff and the other members of the group. The verdict will affect all members of the group without the latter having been actual litigants in the case. This is done in order to eliminate litigation duplicity.

However, some points in the draft amendment to the Code of Civil Procedure concerning group litigation remain ambiguous. The researcher is hereby suggesting elucidations be made which rectify the ambiguities in portions of the draft amendment. Such clarification should eventuate in greater efficiency in applying legal measures to claims for civil damage by persons entitled to rights due to similar facts and legal issues. This in turn will serve to reduce social discrepancies.